

ชื่อปัญหาพิเศษ

ความผูกพันต่อองค์การ : ศึกษากรณีข้าราชการทหาร

กองบัญชาการช่วยรบที่ 1

ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ

พ.ท. ไพลีรุพงษ์ ถาวรเจริญ

สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ)

ปีการศึกษา

2547

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ความผูกพันต่อองค์การ : ศึกษากรณีข้าราชการทหาร กองบัญชาการช่วยรบที่ 1” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การ และศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ กับระดับความผูกพันต่อองค์การ ได้แก่ ระยะเวลาในการรับราชการ ประเภทของสายงาน สถานะในการดำรงตำแหน่ง ภูมิลำเนาเดิม และลักษณะการเข้ารับราชการของข้าราชการทหาร กองบัญชาการช่วยรบที่ 1

ผลการศึกษา ข้าราชการทหาร กองบัญชาการช่วยรบที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 คน จากประชากร 954 คน พบว่า ร้อยละ 64.20 รับราชการมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 61.70 รับผิดชอบสายงานปฏิบัติ ร้อยละ 87.20 เป็นนายทหารชั้นประทวน ร้อยละ 83.00 อยู่ในจังหวัดที่ไม่ใช่ชลบุรี และร้อยละ 72.70 จบจากสถาบันทางทหาร เมื่อคำนวณหาระดับความผูกพันต่อองค์การโดยรวมได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีความแตกต่างของระดับความผูกพันต่อองค์การโดยรวมไม่มากนัก ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกับความผูกพันต่อองค์การ พบว่า ระยะเวลารับราชการ และสถานะในการดำรงตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การโดยรวมของข้าราชการทหาร กองบัญชาการช่วยรบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มระยะเวลารับราชการซึ่งมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การโดยรวมสัมพันธ์กัน ได้แก่ กลุ่มที่มีเวลารับราชการตั้งแต่ 5 ปี ถึง 10 ปี กับกลุ่มที่มีเวลารับราชการเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยกลุ่มที่มีเวลารับราชการเกินกว่า 10 ปีขึ้นไปนั้น มีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การโดยรวมมากกว่า สำหรับข้าราชการทหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งนายทหารชั้นสัญญาบัตร มีระดับความผูกพันต่อองค์การ มากกว่าข้าราชการทหารที่ดำรงตำแหน่งนายทหารชั้นประทวน ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ประเภทของสายงาน ภูมิลำเนาเดิม และลักษณะการเข้ารับราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การโดยรวมของข้าราชการทหาร กองบัญชาการช่วยรบที่ 1